

لَا يَسْتَأْنِي طَرِيقَتُهُ مِنْ لَهْسَتُ
بَافْ دَعْوَتُ اسْلَامِي حَجَّتُهُ لَاهْمَمْ مَوْلَانِي الْجَهَالَ

كَلِمَةُ الْحَمْدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مُحَمَّدُ الْبَاسِ مَطَارُ قَادِيٍّ رَضَوِيٍّ

تَفْرِيجُ شَدَّهُ

سَلَامٌ 62

كَالا وَجْهُنَّ

- لَشْ كِينْ دِي لَاءُ قَبْرَ تَوْنَنْ كِينْ آهِي؟ 2
- ذَارَهِي كُورَانِي جِينْ ئِي غُسلَ ثَانِي هِ دَاخِلَ ثَيُو .. 3
- مَرْنَ تَانَ بَوْ، وَارُو هُوشْ وَدَائِنِدَرْ مَنْظَرْ 4
- ذَارَهِي كُورَانِي دِي هُونَ 9
- ذَارَهِي كُورَانِي دِي نَفْرَةُ جُوبِرْتَنَاكَ وَاقْفُو 10

بِيشْكَشْ: مَجْلِسُ مَكْتَبَةِ الْمَدِينَةِ (اعْرَفْ اسْلَامِي)

مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ

فِي ضَانِ مَدِينَةِ الْمَحْلِ سُودَاكَلْنَ بِپِراٹِي سِنْدِي مَنْدِي بَابِ الْمَدِينَةِ اکْلِجِي پاکِستان. فُون: 412699-95/4125858 بِیکْس: Email: maktaba@dawateislami.net Website: www.dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
آمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ڪاراوجون

شیطان ڪیتري به سستني ڏياري پر هي رسالو مکمل پڙهي وٺو
ان شاء الله عَزَّوجَلَ تو هان پنهنجي دل ۾ مدنی انقلاب برپا ٿيندي محسوس ڪندو.

درود شریف جي فضیلت

سر ڪارِ مدینه، راحتِ قلب و سینه، صاحِ معطر پسینه
صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلسَّلَامُ جن ارشاد فرمایو: ”ای انسانو! بیشک قیامت جي
ڏینهن ان جي دهشتن ۽ حساب ڪتاب کان جلد چوتکارو
حاصل ڪرڻ وارو اهو شخص هوندو جنهن تو هان مان مون تي
دنيا جي اندر ڪثرت سان درود شریف پڑھيا هوندا۔“
(فردوس الاخبار ج 5 ص 375، حدیث 8210 دارالكتاب العربي بيروت)

صلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

چون ٿا: ڪوئئه جي ويجهو هڪ ڳوٹ ۾ ڪنهن ”ڪلين
شييو“ نوجوان جو لاوارث لاش مليو. ضروري ڪارروائيءَ کان
پوءِ ماڻهن ملي جلی ڪري ان کي دفنائي چڏيو. ايتری ۾
مرحوم جا وارت ڳولهيندي اتي اچي پهتا ۽ انهن ماڻهن جي
سامهون پنهنجي هن خواهش جو اظهار ڪيو ته اسان پنهنجي

**فرمان مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ پڻ دڙو دا ڪ پڙ هيو الله تعالى ان
تي ڏه رحمتون مو ڪليندو آهي۔ (مسلم)**

انهيء رشتيدار جي قبر پنهنجي گوئ مه بئائڻ چاهيون ٿا. پوءِ قبر کوئي وئي ۽ متى ڪيندا رهيا جڏهن چهري جي پاسي کان سر هتائي وئي ته اهو ڏسي ڪري ماڻهن جون رڙيون نڪري ويون جو هيئر جنهن نوجوان کي دفن ڪيو هو ان جي چهري تي ڪاري ڏاڙهي نهيل آهي ۽ اها ڏاڙهي ڪارن وارن جي نه بلڪ ”ڪارن ويؤن“ جي آهي. اهو خوفناڪ منظر ڏسي ڪري ماڻهو استغفار پڙهڻ لڳا ۽ جيئن تيئن قبر بند ڪري دپ وچان موئي ويا.

لاش کیدن جي لاے قبرکوتن کيئن آهي؟

مثا مثا اسلامي پيائرو! كونئه واري واقعي هر لاش کطي وجڻ جي لاءُ قبر کوتن جو تذکرو آهي. انهيءَ سلسلی هر هتي هي ضروري مسئلو ذهن نشين فرمایو، بغیر شرعی اجازت جي قبر کوتن حرام آهي. منهنجا آقا اعلى حضرت امام احمد رضا خان عليه السلام فرمائين تا: ”قبر کوتن حرام، حرام، سخت حرام“ ميئت جي اشد توهين وهٰئِك سِر رب الظالمين (يعني الله تعالى جي راز جي توهين) آهي.“

(فتاویٰ رضویہ ج ۹ ص 405)

دڏاڙهی ڪوڙائي چئن ئي غسل خاني م داخل ٿيو....!

هڪ پيري سگِ مدینه عقی عَنْهُ (رقم الحروف) جي ستٽن پرئي بيان ۾ اهو ئي ذكر کيل واقعو ٻڌي ڪري (بابُ المدینه

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهوبيشڪ تو هان جو
مون تي درود پڙهڻ تو هان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغیر)

ڪراچي) جي هڪ نوجوان خوفِ خدا ﷺ جي سبب چوري تي
ڏاڙهي سجائي ورتئي، پر گهر وارا منع ڪندا رهيا ۽ شاديءَ جي
لالچ ۾ اچي ڪري ان به ڏاڙهي ڪوڙائي ڇڏي. پر ڪارن وڃوئن
وارو واقعو ان جي ذهن مان نه هتندو هو. جدهن ڏاڙهي ڪوڙائڻ
کان پوءِ هو غسل خاني ۾ داخل ٿيو ته اهو ڏسي دپ وچان ان کي
گهگهي پئجي ويئي جو اتي هڪ خوفناڪ ڪارو جيٽه گهمي رهيو
هو. اهو ڏسي ڪري ان انهيءَ وقت ڏاڙهي ڪوڙائڻ کان توبه
کئي ۽ الٰهُمَّ لَهُ عَذَّابٌ بِمَنْ حَرَمَ ڏاڙهي وڌائڻ شروع ڪري ڇڏيائين.

ڏاڙهين کي وڌايو

محبٰت رسول ﷺ جي دعويٰ ڪرڻ وارڻ! الله
ڀڻ جي پياري رسول ﷺ جو فرمان عاليشان هر هر
پڙهو: ”مڃون خوب پست (يعني ننديون) ڪريو ۽ ڏاڙهين کي
معافي ڏيو (يعني وڌايو) ۽ يهودين جهڙي صورت نه بطياو.“
(شرح معاني الاثار ، للطحاوي ج 4 ص 28 دار الحکم العلمية بيروت)

مرڻ کان پوءِ وارو هوش وڃائيندڙ منظر

اڳ غافل اسلامي ٻiae! ٿورو هوش کر! مرڻ کان پوءِ
تنهنجي هڪ به نه هلندي، تنهنجا ناز ۽ نخرا سهڻ وارا تنهنجا
ڪپڙا به لاهيندا. تون ڪڍو ئي وڏو سرمائيدار چو نه هجين، پر
توکي اهو ئي بافتئي وارو ڪفن پارائيندا جيڪو فت پات تي
مرئي وڃڻ واري لاوارث کي پارايو ويندو آهي. جيڪڏهن

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي درود شریف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت
موڪليندو - (ابن عدي)

تنهنجي ڪار آهي ته اها به گيريج ۾ رهجي ويندي. تنهنجي قيمتي ڪپڙا صندوق ۾ پيل ئي رهجي ويندا. تنهنجي مال ۽ متاع ۽ رت پگهر جي ڪمائيءَ تي وارت قبضو ڪري ڇڏيندا.
”ويجهما مائڻ“ ڳوڙها ڳاڙي روئي رهيا هوندا. ”ڏاريما“ خوشيون ملهائي رهيا هوندا. تنهنجا ناز ۽ نخرا سهڻ وارا توکي پنهنجي ڪلهن تي کطي هلندا ۽ هڪ اهڙي ويرانيءَ ۾ کطي ايندا جو تون ڪڏهن به انهيءَ خوفناڪ خاموشيءَ ۾ خاص طور تي رات جي وقت هڪ گهڙي به اکيلو نه آيو هونديين، نه ئي اچي سگهندو هئين بلڪ انهيءَ جي تصوُر سان ئي ڏكي ويندو هئين. پوءِ ڪڏو کوئي ڪري توکي **من متيءَ هبيٺ دفن ڪري** تنهنجا سڀئي مت مائت هليا ويندا. تو وڌ هڪ رات ته ڇا، پر هڪ ڪلاڪ به ترسڻ جي لاءِ ڪو راضي نه هوندو. توڙي تن亨جو **لاڙلو پڻ** ئي چو نه هجي، اهو به هليو ويندو. پوءِ ان سوڙهي ۽ اونداهي **قبو** ۾ نه ڄاڻ ڪيترا هزار سال تنهنجو رهڻ ٿيندو. تون حيران ۽ پريشان ٿيندين، اداسي چانيل هوندئي، **قبو** جون پتيون پاڻ ۾ ملي توکي چڀياتي رهيوون هونديون، تون رڙيون ڪري رهيو هوندين، حسرت پرئين نگاهن سان متن مائين کي نگاهن کان غائب ٿيندي ڏسي رهيو هوندين، دل بيقرار ٿي رهي هوندي. ايترى ۾ قبر جون پتيون لڏڻ شروع ٿينديون ۽ ڏسندى ئي ڏسندى به خوفناڪ شڪان وارا فرشتا

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرادرو دپاک پڙهيو الله تعاليٰ ان
تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

(منکر ۽ نکير) پنهنجي دگهن ڏندين سان قبو جي پتین کي
چيريندي تنهنجي سامهون اچي حاضر ٿيندا، انهن جي اکين مان
باه جا شعلا نکري رهيا هوندا، ڪارا ڪارا هي بتناک وار مٿي
کان پيرن تائين لڙکي رهيا هوندا، توکي ڇڙپ ڏئي اٿاري
ويهاريندا. نهايت ئي سخت لهجي ۾ هن طرح سوال ڪندا:
”منْ رَبِّكَ؟“ (يعني تنهنجو رب عَزَّوجَلَّ ڪير آهي) **”مَا دِينُكَ؟“** (يعني تنهنجو
دين ڪڦڙو آهي) ايتری ۾ تنهنجي ۽ مدیني جي وج ۾ جيترا پردا
ركاوٽ بطييل هوندا، سڀئي ڪڍايا ويندا ڪنهن جي من
موهيندڙ، دلربا ۽ پياري پياري صورت سامهون اچي ويندي. يا
اهما عظيم ۽ پياري هستي پاڻ تشريف فرما ٿيندي. ڇا عجب!
تنهنجون اکيون شرم وچان جهڪي وڃن. ٿي سگهي ٿو ته تون
سوچ ۾ پئجي وڃين ته نگاهون ڪڻان ته ڪيئن ڪڻان! پنهنجي
بگڙيل صورت ڏيڪاريان ته ڪيئن ڏيڪاريان! هي ته اهي ئي
منهنجا آقا صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهن جن جو آءِ ڪلمو پڙهندو هئس.
پنهنجو پاڻ کي سندن جو غلام به چوندو هيس. پر مون هي ڇا
کيو! مني مني آقا صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته اهو فرمایو: ”ڏاڙهئي وڌايو،
ميون خوب پست (يعنوي ننديبونکريو) ۽ ڏاڙهين ٿي معافي ڏيو
(يعنوي وڌايو) ۽ يهودين جهڙي صورت نه بثايو.“ پر هاءِ منهنجي
بدبختي! مان عارضي دنيا جي سينگار ۾ غافل ٿي ويس. **فيشن**
منهنجي ستيا ناس ڪري چڏي. سرڪار صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سختيءَ

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: توہان جتی به جو مون تی درود پاک پڑھو توہان جو درود مون تائین پهچی ویندو آهي. (طبراني)

سان منع ڪڻ جي باوجود مون چھرو يهودين يعني مدنی آقا ﷺ جي دشمنن جھڙو ئي بظايو. هاء! هاثي چا ٿيندو؟ ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجي بگڙيل شڪل ڏسي سرڪار عاليٰ وقار ﷺ چھرو مبارڪ قيري چڏين ۽ هي فرمائين، ”هي ته منهنجي دشمنن وارو چھرو آهي منهنجي غلامن وارو ناهي!!“ جيڪڏهن خدا نه ڪري ائين ٿيو ته سوچ ان وقت توتي چا گذرندو.

نه اُٹھ سکے گاقيامت تلک خداکي قسم
اگر بني نے نظر سے گرake چھوڑ ديا

ائين نه ٿيندو، إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ڪڏهن به نه ٿيندو، اڃان ته تون زنده آهين، مجي وٺ! پنهنجي ڪمزور بدن تي ترس کاء! جلدي همت کرا! انگريزي فيشن، فرنگي تهذيب کي تي طلاقون ڏئي چڏ ۽ پنهنجو چھرو مٺي مٺي آقا، مکي مدنی مصطفىٰ ﷺ جن جي پاکيزه سٽ سان سنواري چڏ ۽ هڪ مڻ ڏاڙ هي سينگاري چڏ. ڪڏهن به شيطان جي هن چڪر ۾ نه اچ ۽ انهن وسوسن ڏانهن توجهه ئي نه آڻ، جو ”هينئر ته آء، ان قابل ناهيان ثبيو، منهنجي ته عمرو ئي ڪلڙيد آهي؟ منهنجو علم بـ ايترو ڪٿي آهي؟ جيڪڏهن ڪنهن دين جي باري ۾ سوال ڪيو ته مون ٿي جواب نه ايندو آء ته جڏهن قابل ٿي ويندنس ان ئي وقت ڏاڙ هي ويندنس.“ ياد رک! اهو شيطان جو ڪامياب ترين وار آهي جو انسان پنهنجي باري ۾

فرمان مُصطفیٰ علیه السلام: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهو بيشك هي توهان جي لاءِ طهارت آهي۔ (ابويعلي)

هي سمجھي ويھي ته ”ها، هاٿي آءِ قابل ٿي ويو آهيائ.“ ياد رکو! پنهنجو پاڻ کي قابل سمجھن ہو ئي ناقابلیت جو سڀ کان وڏو دليل آهي: عاجزی اختيار ڪرا! وڏا وڏا علماء ڪرام به هر سوال جو جواب ناهن ڏيندا ته ڇا هر سوال جي جواب ڏيڻ جو تو ٿيکو کنيو آهي؟ نفس جي دوکي ۾ نه اچ! ۽ مڃي وٺ. تو ڙي ماءِ روکي، پيءُ منع ڪري، معاشرو رنڊڪ وجهي، شاديءِ هر ڪاوت بطيجي. ڪجهه به ٿي پوي الله ﷺ ۽ ان جي پياري رسول ﷺ جو حڪم ميڻو ئي پوندو . نسلبي وڌ!
جيڪڏهن جوڙو لوڻه محفوظ ۾ لکيل آهي ته تنهنجي **شادي** ضرور ٿي ويندي ۽ جيڪڏهن ناهي لکيل ته دنيا جي ڪا به طاقت تنهنجي **شادي** نه ٿي ڪرائي سگهي. زندگيءِ تي ڪهڙو پروسو؟

ڏاڙهی ڪوڙائيندی ئی موت

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جیکو مون تی درود پاک پڙهڻ و ساري وينو اهو جئت جورستو پُلچي ويو. (طبراني)

اسلامي پائرو! هوش ۾ اچو! اللہ عَزَّوَجَلَّ تي پروسو ڪري اچ کان عهد ڪريو ته هائي تاجدار مدینه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي محبت ۾ سسي ته ڪتجي سگهي ٿي پر منهنجي ڏاڙهي هائي دنيا جي ڪابه طاقت مون کان جدا نه ٿي ڪرائي سگهي. شاباس..... مبارڪ مبارڪ..... مبارڪ.

ڏاڙهي کوڙڻ وارن سان آقا

جي نفتر جو عبرتناڪ واقعو

سگ ايران خُسرو (پرويز) وٽ حضرت سيدنا عبدالله بن حذافه رضي الله تعالى عنه جي هتان سرڪار مدینه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نيكيءَ جي دعوت تي مشتمل خط مبارڪ پهتو ته ان ظالم ۽ گستاخ خط مبارڪ کي ڏسندي ئي ڪاوڙ مان شهيد ڪري ڇڏيو ۽ ان بذربان بڪڻ شروع ڪيو (.....پرويز جو اهو بي ادبيءَ وارو جملو لکڻ جي همت ناهي، تنهن ڪري ڪتيو وڃي ٿو.....) ان کان پوءِ سگ ايران خُسرو (پرويز) باذاڙن کي جيڪو ڀمن ۾ ان جو گورنر هيyo ۽ عرب جا سڀئي ملڪ ان جي حڪمرانيءَ هيٺ سمجھيا ويندا هئا. اهو حڪم موڪليو ته (هتي به سگ ايران پرويز جي بڪواس کي ڪتيو وڃي ٿو) باذاڙن هڪ فوجي دستو تيار ڪيو، جنهن جي آفيسر جو نالو فرخنسره هيyo، ۽ پڻ سرڪار مدینه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اثر رسوخ تي گهرمي نظر رکڻ جي لاءِ

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ پير و درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان
تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

هڪ ملڪي آفيسر به ان سان گڏ موڪليو، جنهن جو نالو بانويءَ
هيyo. اهي بئي آفيسر جنهن وقت سوڪار مدینه ﷺ
جي بارگاهِ بيڪس پناه ۾ پيش ڪيا ويا ته ٻُوتِ مصطفىٰ
صلى الله تعالىٰ عليه وآلہ وسلم جي رعب وچان انهن جي ڪند جون رڳون
ٿڙکي رهيون هيون. اهي ماڻهو جيئن ته آتش پرست (يعني باه
جا پوچاري) پارسيي هئا. ان لاءَ (انهن جون) ڏاڙهبيون ڪوڙيل هيون
۽ مڃون اينتريقدرو وڌيل هيون جو انهن جا چپ ڦڪيل هئا ۽
پنهنجي بادشاهم پرويز کي ”رب“ چوندا هئا. انهن جا چهرا ڏسي
كري پياري آقا ﷺ کي تکليف پهتي، ڪراحت سان
فرمائيائون: ”توهان جي برباديٰ ٿئي جو اهڙي صورت بطائڻ جو
توهان کي ڪنهن چيو آهي؟“ انهن جواب ڏنو، ”اسان جي رب
پرويز.“ پياريءَ آقا ﷺ ارشاد فرمایو: ”پر منهنجي رب
عَزَّوَجَلَّ ته مون ٿي هي حڪم ڏنو آهي ته ڏاڙهي وڏايان ۽ مڃون
ڪترايان.“

(مدارج نبوت ج 2 ص 224، 225 مرڪز برڪاتِ رضا، هند، فتاويٰ رضويه ج 22 ص 647)

قيامت جودل ڏڪائيندڙ منظر

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي تي غور فرمایو!
سمجهه ۾ نه آيو هجي ته پيهر پڙهو، خوب غور ڪريو! ٻه اهڙا
شخص جيڪي ايجان ڪافر آهن مسلمان ناهن ٿيا. شريعت جي
حڪم کان ناواقف به آهن ۽ مُڪلَف (يعني تکليف ڏيندڙ) به ناهن .

فِرْمَانٌ مُصْطَفَيٌ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جَنَّهُنْ مَوْنٌ تِي ذَهْمٍ يَبِرَا صِبْحَ عَذْهَبِرَا شَامَ دَرُودِ پَاكِ
پَزْهِيَوْنَ كَيْ قِيَامَتْ جِي ذِينَهُنْ مِنْهُنْجِي شَفَاعَتْ مَلَدِنِي ۝ (مَجْمُعُ الْزَوَائِدِ)

پر جيئن ته انهن فطري بناوت سان زيادتي ڪئي، چهري جي
قدرتی حسن کي ختم کيو. سُر ڪار عالیٰ وقار ﷺ جي طبيعت مبارڪ کي انهن جو اهو (يعني ڏاڙهي ڪوڙائڻ وارو)
 فعل انتهائي ڏڪائيندڙ لڳو ۽ رحمة للطمين هجڻ جي باوجود
 فرمایاٿون: ”توهان جي برباديءِ ٿئي.“ ٿورو سوچيو! غور
 ڪرييو! اڄڏهن قيامت جي ميدان ۾ سڀ گڏ ٿيندا، نفسی نفسی جو
 عالم هوندو، ماڻ پت کان ۽ پت پيءِ کان پڇي رهيو هوندو. ان
 وقت هڪ ئي ته پاڪ ذات ﷺ هوندي جيڪا گناهڪارن
 جي اميد گاهه هوندي. انهيءِ سُر ڪار نامدار ﷺ جن جي
 خدمتِ اقدس ۾ سڀني کي حاضري ڏيٺي پوندي. باد دتو!
 جيڪو جنهن حال ۾ هوندو، انهيءِ حال ۾ قيامت جي ڏينهن
 اٿارييو ويندو. ڏاڙهيءَ وارو، ڏاڙهيءَ سان اٺندو ۽ ڏاڙهيءَ
 ڪوڙ، ڏاڙهيءَ ڪوڙيل ئي اٺندو.

اڳي محبووب ﷺ جي سفت تي پائمال ڪرڻ وارو!
 جيڪڏهن پياري سرڪار، شهنشاهه ابرار ﷺ توهان
 سان استفسار فرمائي ورتو: ”ڇا توهان مون سان محبت ڪندا
 رهيا آهييو؟“ ظاهر آهي انڪار ڪري ئي نه ٿا سگهون، اهو ئي
 عرض ڪندؤ: يا رسول الله ﷺ! توهان ئي اسان جا
 سڀ ڪجهه آهييو، اسيين اوهان ﷺ کي پنهنجي ماڻ
 پيءِ، مال، اولاد سڀني کان وڌيڪ پيارو سمجھندا آهيون.

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: جنهن کتاب ۾ مون تی درود پاک لکیو تے جیستائیں منہنجو نالو ان کتاب ۾ لکیل رہندو رشتا ان جی لا اسْتغفار کندا رہندا۔ (طبرانی)

يا رسول اللہ ﷺ! اسین ته دنيا ۾ جھومي جھومي عرض کندا هئاسين.

مرے تو آپ ہی سب کچھ ہیں رحمتِ عالم!
میں جی رہا ہوں زمانے میں آپ ہی کے لئے

حضور ﷺ! اسان جی محبت جو حال ته اهو هو جو بی قرار ٿي عرض گذار ٿيندا هئاسين.

غلام مصطفیٰ بن کر میں یک جاؤں مدینے میں
محمد نام پر سعودا سر بازار ہو جائے!

پیارا آقا ﷺ! جذهن محبت ایجان و ذیک جذبو ڈیاریندی ہئی ته ہی به چوندا هئاسين.

جان بھی میں تو دے دوں خدا کی قسم!
کوئی مانگ اگر مصطفیٰ کے لئے!

aho سڀ ڪجهه بُتدي ڪري (الله عَزَّوجَلَّ نہ ڪري) جو سرکار ﷺ فرض ڪريو هي ارشاد فرمائين: ”اي منهنجا غلامو! جيڪڏهن واقعي توهان مون کي ماڻ، پيءُ ۽ مال ۽ اولاد سڀني کان و ذيک پيارو سمجھندا هيؤ ۽ رڳو منهنجي ئي خاطر دنيا ۾ زندھ هيؤ، ۽ پڻ منهنجي نالي تي کپڻ بلڪ جان ڏيڻ لاءِ تيار هيؤ ته پوءِ آخرو ڪڙو سبب هيو جو شكل ۽

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جيڪو مون تي جمع جي ڏينهن درود شريف پڙهندو
قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس۔ (ڪنز العمال)

صورت منهنجي دشمنن جهڙي بٺائي ڦرندا هيؤ؟ ڇا توها
تائين منهنجا هي ارشاد نه پهتا هئا:

(1) ”مڃون خوب پست (يعني ندييون) ڪريو ۽ ڏاڙهين کي
مُعافي ڏيو (يعني وڌايو) ۽ يهودين جهڙي صورت نه بٺايو.“ (شرح معاني
الآثار، للطحاوي ج 4 ص 28 دار الكتب العلمية بيروت)

(2) ”جيڪو منهنجي سٽ اختيار ڪري، اهو منهنجو ۽ جيڪو
منهنجي سٽ کان منهنهن موڙي، اهو منهنجو ناهي.“
(ڪنز العمال ج 8 ص 116 رقم 22749 دار الكتب العلمية بيروت)

(3) ”جيڪو منهنجي سٽ تي عمل نه ڪري، اهو مون مان
ناهي.“ (سنن ابن ماجه ج 2 ص 406 حديث 1846 دار المعرفة بيروت)

جيڪڏهن آقا ﷺ رسٽ ويام.....!

فيشن تي قربان ٿيڻ واوئ! اهي مبارڪ ارشادات ياد
ڏيارڻ کان پوءِ جيڪڏهن خدا نه ڪري اسان جا پيارا آقا ﷺ
عليه وآلہ وسلم رُسي ويا تم توهان ڇا ڪندؤ؟ ڪنهن جي دروازي تي
فرriad ڪندؤ؟ ڪنهن جي دروازي تي شفاعت جي خيرات
گهرندؤ؟ ڪير الله عَزَّوجَلَ جي قهر ۽ غصب کان بچائڻ وارو
هوندو؟ ايجان موقعو آهي، جيستائين ساهن باقي آهي، وقت آهي،
جهت پت توبه ڪري وٺو، پنهنجي چهري کي پياري پياري ۽
مئي مئي آقا ﷺ جن جي مئي مئي سنت سان
سنواري چڏيو، پنهنجي چهري تي محبت جي نشاني سينگاري

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن جمع حی ڏينهن مون تي په سؤپيرادرود پاک پڙ هيو
ان جا په سو (200) سالن جا گناهه معاف ٿيندا، (کنز العمال)

چڏيو. اها خوشفهمي ختم ڪري چڏيو. جو اڃان ته عمر ئي
کھڙي آهي؟ پوءِ رکي ونداسين، شاديءَ کان پوءِ ڏٺو ويندو!
سادا سودا اسلامي پائرو! شيطان جي چڪر ۾ نه اچو! هو
کيترو ئي ويجهي عزيز يا دوست جي زباني توهان کي يقين
ڏيارڻ جي ڪوشش ڪري ته هيٺر تنهنجي عمر ڏاڙهي رکڻ
جيترى ناهي، پوءِ رکجان، اهو شيطان جو بدترین ڪامياب
حملو آهي. انهيءَ حملی سان ان مردود نه ڄاڻ ڪيترن کي برباد
ڪري چڏيو. اچو! توهان تي هڪ عبرتناڪ واقعو بُڌاياني ٿو.

مرڻ کان پهريان شامت

هڪ نوجوان جيڪو لڳ ڀڳ سجو سال ”دعوت اسلامي“
جي ستئن پرئي مدنی ماحول سان وابسته رهيو ۽ ڏاڙهي به سجائی
چڏيائين. پوءِ خبر ناهي چا ٿي ويس! شايد کيس خراب دوست ملي
ويا. **مَعَاذَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ** ڏاڙهي صاف ڪراچي چڏيائين. جمعرات جو باب
المدينه ڪراچي ۾ ٿيڻ واري هفتنيوار ستئن پرئي اجتماع ۾ غير
حاضر رهيو. جمععي جي ڏينهن دوستن سان گڏ باب المدينه (ڪراچي)
جي مشهور تفريح گاهه ”هاڪس بي“ جي ساموندي ڪناري تي
سيئر ۽ تفريح ڪرڻ لاءِ هليو وييو، پر **افسوس!** ويچارو پاڻيءَ جي
چوليin ۾ ٻڌي ڪري موت جو شڪار ٿي وييو.

مل خاڪ ميل شاش کيئے کيئے
مکين ہون گئے لامکاں کيئے کيئے

ز ميل کھاگئي نوجوال کيئے کيئے
هوئے نامور بئ شاش کيئے کيئے!

فِرْمَانٌ مُصْطَفَىٰ حَلَّ اللَّهُ عَالَىٰ عَلَيْهِ وَهُوَ أَعْلَمُ: جنهن وتن منهنجو ذکر ٿئي ۽ اهومون تي درود شريف نه پڙهي ته اهو ماظهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي۔ (ترغيب و ترهيب)

جگه جي لگانے کي دنيا نہیں ہے
یہ عبرت کي جا ہے تماشا نہیں ہے

فيشن پرستن جي صحبت توبهه توبه!

ان مرحوم نوجوان جي عمر اتكل 20 سال ٿيندي.
کھڙي عمر هئي! شايد ڏاڙ هي رکڻ جي اڃان عمر نه ٿي هئي!
ڪٿي انهيءَ ڪري ته نه جو ان انتقال کان رُڳو پندرهن ڏينهن
اڳ پنهنجي ڏاڙ هي صاف ڪرائي چڏي! نه ڪڏهن به نه. بس
ويچاري جو نصيبي! بُري صحبت جو اثر! اللہ عزوجل ان جي
بخشش ڪري. اهو بُڏڻ وارو نوجوان اسان سڀني کي سمجھائڻ
جي لا، گھٺو ڪجهه عبرت جو سامان چڏي وييو! جيڪو به دعوت
اسلامي جي مدنيي ماحول کان پري ٿيڻ جو خيال ڪري يا سير ۽
تفریح جي شوقینن سان دوستيءَ جو رشتو جوڙي، ان کي
گهرجي ته انهيءَ **عبرتناڪ واقعيٰ** تي چڱيءَ طرح غور ڪري
ونهي جو ڪٿي آءُ به بین جي لا، عبرت جو سامان نه بُلچي وجان!
ڪٿي ائين نه ٿئي جو منهنجا اهي فيشن پرست دوست پاڻ ته
(ناجائائز ڪمن ۾) قاتل آهن پر پوءِ مون کي به نه ٿاسائين! ۽ غور
ڪريو جو ڪٿي ائين ته ناهي جو منهنجي زندگيءَ جا ڏينهن
پورا ٿيڻ وارا آهن ۽ انهيءَ ڪري شيطان پنهنجو پورو زور
مون تي لڳائي رهيو هجي، ڪٿي ڪجهه ڏينهن جي بُري صحبت
جي ٿُخوست جي ذريعي هو منهنجي پوري زندگيءَ جي ڪمائيءَ
تي پاڻتي نه ٿيري چڏي. بي نمازين ۽ فاسقون جي صحبتن ۾

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جونک متیء ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذکر تئي ۽ اهومون تي درود پاڪ نپڙهي. (حاڪم)

ويهڻ وارؤ! خبردار! قرآن پاڪ جي ستين سڀاري جي سورة الانعام جي آيت نمبر 68 ۾ اللہ عَزَّوجَلَ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزاليمان: ۽ جيڪڏهن
ڪتي شيطان توکي وسارائي ته ياد
اچڻ تي ظالمن سان گڏنه ويـه.

وَ إِمَّا يُنْسِيَنَكَ الشَّيْطَنُ فَلَا
تَقْعُدُ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

ڏاڙهي رُڪو مصطفىٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ جي پسند جي رکو

اڳ مدندي محبوب صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ جا چاهڻ وارؤ! ضد ڇڏيو! پنهنجي جوانيءِ تي ناز نه ڪريو! دنياوي مجبورين کي حيلو نه بطایو! اچو! اچو! رسول اکرم صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ جي دامن ڪرم سان چنبڻي وڃو! سندن پروردگار رب غفار عَزَّوجَلَ کان به مغفترت جي خيرات گھرو، ۽ انهن کان به معافي گھري وٺو! اها بارگاه ڪرم واري بارگاه آهي. اتان کان ڪوبه سوالی مايوس ناهي ويندو. سنت جي خيرات وٺي ڇڏيو. پنهنجي چھري تان دشمن خدا ۽ مصطفىٰ جي ٿوست کي هميشه هميشه جي لاءِ ڏوئي ڇڏيو ۽ پياري پياري سنت چھري تي سجايو. ۽ ها! خيال رکجو! شيطان وڏو مڪار ۽ فربيري آهي، جو توهان انگريزن ۽ ڀهودين کان ته ڄند ڇڏائي ۽ ڏاڙهي سجائي ورتني، پر شيطان ٻين طريقن سان وري گھيري وٺي ۽ توهان کي ڪشي فراسيسين جي قدمن ۾ نه اچلائي ڇڏي. مطلب اهو ته

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن و تمنهنجو ذکر ٿئي ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙھيوان جفا ڪئي. (عبدالرازاق)

ڪٿي ”فربينچ ڪت“ يعني خشخي ڏاڙهي نه رتجو جو ڏاڙهي
کوڙائڻ ۽ ڪتروائي هڪ مٺ تان ٿهٽ ڪري ڇڏڻ بئي حرام
آهن. ڏاڙهي رتو ۽ ضرور رتو. پر مٿي مصطفىٰ ﷺ
جي پسند جي رتو يعني هڪ مٺ پوري دلو.

ڏاڙهي ندي ڪري ڇڏڻ ڪنهن جي ويجهوب حلال ناهي

منهنجا آقا اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان علیه السلام

فتاويٰ رضويه جلد 22 صفحو نمبر 652 تي ”در مختار“،
”فتح القدير“، ”البحر الرائق“ وغيره فقه جي معتبر ڪتابن جي
حوالي سان نقل فرمائين ٿا ته ”جيستائين ڏاڙهي هڪ مٺ کان
گهٽ آهي ان مان ڪجهه وٺڻ (يعني ندي ڪرڻ) جهڙيءَ طرح جو
ڪجهه يوربي مُحَثٰ ڪندا آهن اهو ڪنهن جي به ويجهو حلال
ناهي، ۽ سجي وٺي ڇڏڻ (يعني بلڪل ئي ڪوڙائي ڇڏڻ) باهه جي
پوچارين، يهودين، هندن ۽ ڪجهه فرنگين (يعني انگريزن) جو فعل
آهي.“ (عنيه ذوي الاحكام الجز الاول ص 208 باب المدينه ڪراچي، البحر الرائق ج 2
ص 490 ڪوئته، فتح القدير ج 2 ص 270 ڪوئته)

ڏاڙهيون ڪترائي ڇڏڻ وارا بدنسib

ڏاڙهيءَ کي ندي ڪرائي ڇڏڻ وارا بلڪ صاف ڪرائي ڇڏڻ
وارا ماڻهو **فقهاه ڪرام** جي ذکر ٿيل ارشاد مان عبرت
حاصل ڪن. بلڪ عبرت مٿان عبرت ته اها آهي، جيئن جو
منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امام اهلسنت، وليءَ نعمت، عظيم

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وٽ منهنجو ذکر ٿئي ۽ ان مون تي درود پاک نه
پڙهيو تحقيق اهو بد بخت ٿي ويو. (ابن سني)

البرَّكت، عظيم المرتبت، پروانهءَ شمع رسالت، مجدد دين و
ملت، حاميءَ سنت، ماحيءَ بدعت، عالم شريعت، پير طريقت،
باعث خير و بركت، حضرت علامه مولانا، الحاج الحافظ
القاري الشاه امام احمد رضا خان عليه السلام رسالو، "لَقَعَةُ
الضُّحَى" هـ حضرت سيدنا كَعْبُ الْأَحْبَارِ رضي الله تعالى عنه وغيره جو قول
نقل کيو آهي: "آخری زمانی هـ کجهه ماڻهو هوندا جيکي
ڏاڙهيون ڪتریندا، اهي بلکل بدنصيب آهن. يعني انهن جي لاءَ
دين هـ حصو ناهي، آخرت هـ (به) حصو ناهي." (فتاوي رضويه ج 22 ص 651)
ڏنو توهان! جڙ ڏاڙهيءَ کي ڪترائي هـ کـ مـ ثـ کـ انـ گـ هـ کـ رـ اـ يـ
چڏـ وـ اـ دـ يـ وـ دـ نـ يـ آـ خـ رـ هـ بـ دـ نـ صـ يـ آـ هـ نـ

سرکار کاماشن بھی کیا داڑھی منڈاتا ہے!

کیوں عشق کا چہرے سے اظہار نہیں ہوتا

مدني التجائزون

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى إِحْسَانِهِ! جن کي توفيق ملي انهن ته پنهنجو
چھرو دشمنانِ مصطفىٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ٿُوست کان پاک
ڪري سنت سينگاري ورتی. هاطي انهن کي گهرجي جيئن ته
اچ تائين ڏاڙهيءَ کو ڙائيندا رهيا آهن تنهن ڪري ان (کيل
عمل) کان توبه به ڪري وٺن ۽ ان سان گذوگڏ اها به کوشش
کن ته پنهنجي متى جا وار انگريزي طرز جا نه رکن، بلکه
سنڌ جي مطابق ڙلف و ڏائين. متى تي هـ وقت عماميـ شـ رـ يـ

فرمان مُصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرو درود پاڪ پڙ هيyo الله تعالى ان تي ڏه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

جو تاج سينگاريyo جو هميشه اسان جا مثا آقا مدنی مصطفیٰ
 صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن متی مبارڪ تي توپي شريف جي متان
 عمامو شريف (يعني پٽکو) سينگاريندا رهيا. عمامو شريف سٽ
 لازمه دائمه متواتره آهي. مدیني جا تاجدار صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن
 ارشاد فرمائن ٿا: ”عمامو ٻڌو توهان جو حلم وڌندو.“ (يعني
 برباريءَ جي قوت ۾ اضافو ٿيندو)

(المستدرڪ للاحاڪر ج 5 ص 272 حديث 7488 دار المعرفة بيروت)

هڪ بي جاء تي ارشاد فرمائيون: رَكْعَاتٌ بِعِنَامَةٍ خَيْرٌ مِّنْ سَبْعِينَ
 رَكْعَةً بِلَا عِنَامَةً ” يعني عمامي سان ٻه رڪعتون نماز بغير عمامي
 جي ستر رڪعتن کان افضل آهن.“ (الجامع الصغير، للسيوطى ص 273 حديث
 4468 دار الكتب العلمية بيروت) پڻ لباس به اچيو ۽ هر قسم جي فينسى
 ڪت ست کان پاڪ ۽ بلڪل سادو(يعني بغير دزانن جي) پايو ۽
 انگريزي لباس کان بچندا رهو. روزانو پنجم ئي نمازون تکبير
 اولئ سان باجماعت ادا ڪريو. هروپرو كل مذاق ۽ فالتو ڳالهه
 ٻولهه جي عادت ڇڏي ڏيو. ان شاء الله عَزَّوجَلَ باوقار مسلمان بطجي
 معاشرى ۾ اپرنڊو. جتي به ”دعوت اسلامي“ جا سٽن پيريا
 اجتماعات¹ منعقد ٿين، ضرور شركت فرمایو. زندگيءَ کي باعمل
 ب્ધائڻ جي لاءِ روزانو فڪري مدينه ڪندي مدنی انعامات جو ڪارڊ

¹ باب المدينه ڪراچيءَ ۾ فيضان مدينه محله سوداگران پراٺي سبزي مندي ۾ هر جمعرات جو سانجهيءَ جي نماز کان پوءِ اجتماع ٿيندو آهي.

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهو بيشك توهان جو
مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

پريو ۽ هر مدندي مهيني جي ابتدائي ڏهن ڏينهن جي اندر اندر پنهنجي علاقئي جي دعوتِ اسلامي جي ذميدار وٽ جمع ڪرايو. تبلیغ قرآن وست جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوت اسلامي جا مدندي **فافلا** هڪ شهر کان ٻئي شهر ۽ هڪ ڳوٽ کان ٻئي ڳوٽ سفر ڪندا رهندما آهن. انهن سان گڏ سٽن جي تربیت جي لاءِ ضرور ضرور سفر اختيار ڪريو ۽ پنهنجي آخوند بهتر بطياو.

يا رب مصطفىٰ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ! اسان کي فرضن سان گذو گڏ ڏاڙ هي
مبارڪ، زلف، ۽ عمامي شريف وغيره ستون استقامت سان اپنائڻ
جي سعادت بخش ۽ اسان جي بي حساب مغفرت فرماء.

امين بجاہ الٰمین صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ

هي رسالو پڙهي ڪري ٻئي تي ڏئي چڏيو

شادي غمي جي تقریبن، اجتماعن، عرسن ۽ ميلاد جي محفلن وغيره ۾
مڪتبه المدينه جي شایع ڪيل رسالن ۽ مدندي گلن تي مشتمل
پمفلت تقسيم ڪري ثواب ڪمايو، گراهڪ کي به ثواب جي نيت
سان تحفي ۾ ڏيڻ جي لاءِ پنهنجي دکانن تي به رسالا رکڻ جو معمول
بطياو، اخبار فروشن يا پارن جي ذريعي پنهنجي محلی جي گهر گهر ۾
هر مهيني گهٽ ۾ گهٽ هڪ عدد سٽن پريو رسالو يا مدندي گلن جو
پمفلت پهچائي ڪري نيكيءِ جي دعوت جون ڏومون مچايو.

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
لَا يَنْدَعُ فَاغُورٌ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ وَلَا يَنْدَعُ بِاللّٰهِ الرَّجِيمِ

شادي جي دعوت ۾ ثواب ڪمائڻ جو مدنی نسخو

شادي ۾ جتي تamar گھٺو مال خرج ڪيو ويندو آهي اتي طعام (يعني کاديء) جي دعوت ۾ مردن ۽ عورتن ۾ هڪ هڪ "مدنيو بستو" (STALL) لڳائي پنهنجي طاقت آهر مختلف مدنی رسالا ۽ پمپليت ۽ سنتن ڀرئي بيان جون ڪيسيون وغیره مفت ورهائڻ جي تركيب فرمایو ۽ ڀير نيكيون ڪمايو . اوهان صرف مكتبة المدينة کي آردر ڏئي چڏيو . باقي ڪر ان شاء الله عودة اسلامي ڀاڻ ۽ اسلامي ڀيرون پاڻ ئي سنيليندا . جزاک الله خيراً .

نوت : تيجهي، چاليهي ۽ يارهين شريف جي نياز جي دعوت وغیره جي موقعن تي به ايدھال ثواب جي لاء اهڙي، طرح ئي "لنگر رسائل" جا مدنی بستا لڳايو . ايدھال ثواب جي لاء پنهنجي مرحوم متن ماڻن جا نالا لکرائي فيضان سنت، نماز جا احكام ۽ نديا وڌا ڪتاب . رسالا ۽ پمپليت وغیره ورهائڻ جا خواهشمند اسلامي ڀاڻ مكتبة المدينة سان رابطو فرمان.

مكتبة المدينة جون مختلف شاخون

حيدرآباد: فيضان مدينة آفندی تاؤن 0222-636626
نواب شاه: چڪرا بازار 0244-362145

عطاوارآباد (جيڪ آباد) فيضان مدينة مجي ماركت 0722-651112
دادو: فيضان مدينة مجي 0229-61154

سڪر: فيضان مدينة بيراج روڈ 071-5614452
مير پور خاص: العطار تاؤن فيضان مدينة 0233864179

فاروق نگر (لاڪھانو): نزد عثمانی مسجد باقرائي روڈ 074-4054191